

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

petek, 14. oktober, 2022

Sv. Kalist I., papež in mučenec (neobvezni god)

Ef 1,11-14; Ps 33; Lk 12,1-7

Premišljajmo

«*Ne bojte se! Vredni ste več kakor veliko vrabcev*». To so čudovite Jezusove besede, da pomiri svoje prijatelje, da pomiri nas. Paziti pa se moramo farizejskega kvasa, to je njihove hinavščine. Mi, ki smo Jezusovi prijatelji, se moramo bati, ne tistih, ki ubijajo telo, in po tem ne morejo storiti ničesar, ampak tistega, ki more usmrtiti in po tem vreči v pekel. Vsekakor Bog bdi nad nami, kakor bdi nad množico vrabcev, vendar moramo biti previdni. Vsi lasje na naši glavi so prešteti. Ostati moramo brez strahu, `saj ste vredni več kot veliko vrabcev`. Vendar pa, pazimo se hinavščine, farizejskega kvasa. Ni `kvas` tisti, ki napravi, da testo vzhaja. Nasprotno, to je kvas, kot nekaj tujega, nečistega in pokvarljivega. Njegova odsotnost simbolizira odrešitev Izraela s strani Boga. To pomanjkanje kvasa se nanaša na nekvašeni kruh, Veliko noč, božje osvobajajoče delovanje, pa tudi na obnovljeno čistost, zahvaljujoč Bogu. Ljudje, ki pripadajo Bogu in so osvobojeni vseh vrst nečistosti in odtujenosti, lahko živijo v čistosti in resnici. Se mar ni ljudstvo, osvobojeno iz Egipta, očistilo v puščavi in živelo v intimnosti s svojim osvoboditeljem? Zdi se, da to ne velja za farizeje, za katere se zdi, da se pri pridobivanju odrešenja zanašajo predvsem na lastno moč.

Farizeji, "ločeni", povezani s "pobožnimi" so pismouki in učitelji postave, pa tudi določeno število duhovnikov. Člani so organizirani v verske bratovščine, katerih namen je, da ohranjajo zvestobo Postavi in jo goreče branijo. Kakšen je izvor spora med farizeji in Jezusom? Niso vsi farizeji proti Jezusu: mnogi želijo stopiti v stik z Jezusom tako, da ga povabijo k svoji mizi (Lk 7,36; 11,37; 14,1). Nekateri se odkrito zavzemajo za njegovo obrambo (Lk 13,31; Jn 7,50) in obrambo kristjanov (Apd 5,34; 23,9). Mnogi so videli Jezusa kot tistega, ki je izpolnil njihovo judovsko vero (Apd 15,5). Toda mnogi ostro nasprotujejo nauku in Jezusovi osebi. Jezus občuduje gorečnost farizejev (Mt 23,15), njihovo skrb za popolnost in čistost (Mt 5,20). Pavel, slavni predstavnik farizejev (Apd 26,5; Flp 3,5), poudarja njihovo željo, da bi natančno uresničevali Postavo; so občudovanja vredni v svoji navezanosti na živa ustna izročila. Nekateri pa s svojim formalnim znanjem uničujejo božjo zapoved s svojimi človeškimi izročili (Mt 15,1-20) in prezirajo nevedne v imenu lastne pravičnosti (Lk 18,11s). Preprečujejo vsakršen stik z grešniki in cestninarji in tako omejujejo božjo ljubezen na lastno obzorje. Verjamejo celo, da imajo pravice do Boga v imenu svojega delovanja (Mt 20,1-15; Lk 15,25-30). Njihova tragedija je, da svojega ideala ne morejo uresničiti (Rim 2,17-24), obnašajo se kot hinavci, »pobeljeni grobovi« (Mt 23,27). Zdi se, da so mnogi farizeji slepi za vsako svetlobo, ki prihaja od zunaj, in kot pravijo evangelisti, nočejo prepoznati Jezusa. Zanje je prevarant ali hudičev zaveznik.

Farizeji se kažejo kot verniki zaprtega duha, nasprotni duhu evangelija. Ker se imajo za čiste, se nagibajo k temu, da se ločujejo od drugih. Njihova slepota je bila vzrok za spor z Jezusom (Jn 8,13; 9,13-40). So kot ljudje, ki se pokrijejo z masko pravičnosti, da bi se odrekli notranjemu življenju ali da se ne bi prepoznali kot grešniki in slišali božjega klica, kot da bi vsak od njih hotel Božjo ljubezen zapreti v ozek krog lastne religiozne znanosti. Ta miselnost je bila prisotna v zgodnjem krščanstvu, med judovskimi kristjani, ki jih je srečal Pavel (Apd 15,5). Spreobrnjence iz poganstva so želeli

podrediti judovskim praksam in tako obdržati pod jarmom Postave tiste, ki so bili osvobojeni s Kristusovo smrtjo. Farizejstvo ogroža krščanstvo do te mere, da nazaduje na nivo formalnega spoštovanja in ne upošteva univerzalnosti milosti.

Ali nimamo včasih tudi mi farizejskega duha? Ali včasih ne mislimo, da imamo pravice do Boga? Ali ne obremenjujemo drugih s podrobnostmi o Postavi in se pretvarjamo, da dobro poznamo Božjo Postavo? Ali se s tem morda ne poskušamo postaviti v položaj obsojanja majhnih, grešnikov in tistih, ki niso imeli možnosti študirati toliko kot mi? Ali nismo včasih hinavci, »pobeljeni grobovi«, ki se poskušamo delati lepe, ne da bi sprejeli resnično spreobrnjenje, da bi čim bolj ustrezali popolnosti, ki jo zahteva Gospod? *Bodite torej popolni, kot je popoln vaš nebeški Oče. Ljubite drug drugega. »Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste med seboj imeli ljubezen.«* (Jn 13,34-35). *»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje. Vi ste moji prijatelji, če delate, kar vam naročam.«* (Jn 15,12-14). Tisti, ki so napredovali v spoznanju Boga in na poti svetosti, ne smejo na nikakršen način zaničevati drugih in se ločiti od njih. Jezus nas ljubi, vendar je njegova ljubezen zahtevna. Pove nam: *»Ne imenujem vas več služabnike, ker služabnik ne ve, kaj dela njegov gospodar; vas sem imenoval prijatelje, ker sem vam razodel vse, kar sem slišal od svojega Očeta. Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil in vas postavil, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane; tako vam bo Oče dal, kar koli ga boste prosili v mojem imenu.«* (Jn 15,15-16). Dejansko se Božja velikodušnost razteza na dobre in slabe. Povabljeni smo, da prisluhnemo Lukovi razlagi, da je popolnost preprosto obnašanje v skladu z usmiljenjem, usmiljenjem, ki ga je Bog izkazal v Jezusu. To usmiljenje je izraz njegove ljubezni, zato to povabilo: *»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče! Ne sodite in ne boste sojeni... Dajajte in se vam bo dalo«* (Lk 6,36-38). Z evangeliziranjem in spodbujanjem drug drugega na poti svetosti in ljubezni, lahko Kristusovi učenci skupaj napredujejo in k Jezusu pritegnejo tiste, ki ga ne poznajo. Bratom in sestram ki so Kristusovi misijonarski učenci in se ljubijo, je usojeno, da privabijo nove člane. Krščanske skupnosti, ki živijo v resničnem bratstvu, lahko bolj uspešno oznanjajo evangelij, ker se lahko reče: Glejte, kako se ljubijo!

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*